

Výbušný RADIUS útok podrobněji

Protokol RADIUS (Remote Authentication Dial-In User Service) je jádrem dnešní síťové infrastruktury. Ačkoli byl protokol poprvé navržen v roce 1991 — během éry vytáčeného internetu — zůstává de facto standardním lehkým ověřovacím protokolem používaným pro vzdálený přístup uživatelů a administrátorů k síťovým zařízením. RADIUS je podporován „v podstatě každým switchem, routerem, přístupovým bodem a VPN koncentrátorem prodaným za posledních dvacet let“ ([zdroj](#)).

V RADIUS se NAS (Network Access Server) chová jako klient, který ověřuje pověření koncového uživatele prostřednictvím požadavků RADIUS na centrální server. Klient a server RADIUS sdílejí pevné tajemství. Server odpoví zprávou o přijetí nebo odmítnutí (volané **Access-Accept** a **Access-Reject**). Požadavky a odpovědi mohou obsahovat označená pole nazývaná „atributy“, která specifikují různé parametry, jako je uživatelské jméno a heslo v požadavku nebo přístup k síti v odpovědi. Pakety požadavku obsahují hodnotu zvanou **a, Request Authenticator** která je v podstatě náhodná nonce. Pakety odpovědi obsahují hodnotu nazývanou **Response Authenticator** hodnota, která je určena k ochraně odpovědi serveru na integritu.

Vypočítá **Response Authenticator** se jako

$MD5(CÓdE||jád||LEnGth||REquEst AuthEntiCAtÓr||PACKEt AttributEs||ShArEd SECrEt),$

$MD5(CÓdE||jád||LEnGth||REquEstAuthEntiCAtÓr||PACKEtAttributEs||ShArEdSECrEt),$

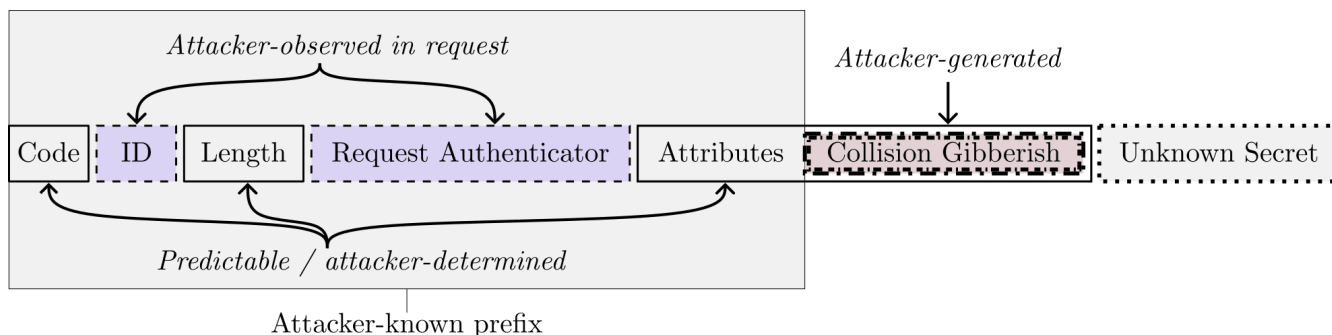
kde, jak ukazuje obrázek

níže, $jád$ $jád$ $DaREquEst AuthEntiCAtÓr$ $REquEstAuthEntiCAtÓr$ jsou náhodné hodnoty,

kteřé jsou v požadavku; $CÓdE$ $CÓdE$, $LEnGth$ $LEnGth$,

a $PACKEt AttributEs$ $PACKEtAttributEs$ jsou hodnoty v odpovědi serveru

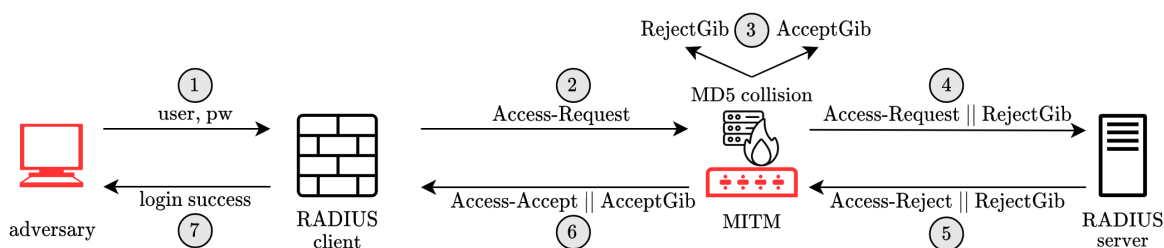
a $ShArEd SECrEt$ $ShArEdSECrEt$ je pevné sdílené tajemství, které klient a server znají, ale které útočník nezná.

V našem článku útočíme na tuto ad hoc **Response Authenticator** konstrukci RADIUS „MAC“. Náš útok umožňuje muži uprostřed mezi klientem RADIUS a serverem vytvořit platnou **Access-Accept** odpověď na neúspěšný požadavek na ověření. Útočník to provede vložením škodlivého **Proxy-State** atributu do platného požadavku klienta. Je zaručeno, že tento **Proxy-State** atribut bude serverem ve své odpovědi vrácen zpět. Útočník zkonstruuje **Proxy-State** tak, že **Response Authenticator** hodnoty mezi platnou odpovědí a odpovědí, kterou si útočník přeje zfalšovat, budou identické. Toto padělání způsobí, že NAS udělí protivníkovi přístup k síťovým zařízením a službám, aniž by protivník hádal nebo hrubě vynucoval hesla nebo sdílená tajemství.

Útok na kolize MD5, který využíváme, je verzí kolize se zvoleným prefixem od Stevense a kol.. Kolize zvolené předpony nám to umožňuje, pokud jsou dány odlišné předpony $P1P1aP2P2k$ efektivnímu výpočtu nesmyslných bloků $G1G1aG2G2t$ takové, že $MD5(P1||G1)=MD5(P2||G2)$ $MD5(P1||G1)=MD5(P2||G2)$. Když tak učiníme, struktura MD5 znamená, že pak můžeme připojit jakoukoli pevnou příponu S a výsledné zprávy stále mají kolidující hodnoty hash $MD5:MD5(P1||G1||S)=MD5(P2||G2||S)$ $MD5(P1||G1||S)=MD5(P2||G2||S)$.

Stručně řečeno, následující obrázek ilustruje náš útok, když se RADIUS používá s PAP, protokolem pro ověřování hesla.

1. Protivník zadá uživatelské jméno privilegovaného uživatele a svévolně nesprávné heslo.

2. To způsobí, že klient RADIUS síťového zařízení oběti vygeneruje RADIUS `Access-Request`, který obsahuje 16bajtovou náhodnou hodnotu nazvanou `Request Authenticator`.
3. Protivník typu man-in-the-middle zachytí tento požadavek a použije `Access-Request` (včetně náhodného `Request Authenticator`) k předpovědi formátu odpovědi serveru (což bude, `Access-Reject` protože zadané heslo je nesprávné). Poté protivník vypočítá kolizi MD5 mezi předpovědí `Access-Reject` a `Access-Accept` odpovědí, kterou by chtěl vytvořit. Výsledkem jsou binární nesmyslné řetězce
`REjECtGibbErishREjECtGibbErishaACCEptGibbErishACCEptGibbErishtakové,`
že `MD5(ACCEss-REjECt||REjECtGibbErish)MD5(ACCEss-REjECt||REjECtGibbErish)` rovná se `MD5(ACCEss-ACCEpt||ACCEptGibbErish)MD5(ACCEss-ACCEpt||ACCEptGibbErish)`.
4. Po vypočítání kolize muž-in-the-middle útočník přidá `REjECtGibbErishREjECtGibbErish` k `Access-Request` paketu, maskovaný jako `Proxy-State` atribut.
5. Server přijímající tuto změnu `Access-Request` zkontroluje uživatelské heslo, rozhodne se žádost odmítnout a odpoví paketem `Access-Reject`. Protože protokol RADIUS nařizuje, aby `Proxy-State` byly atributy zahrnuty do odpovědí, `REjECtGibbErishREjECtGibbErish` je připojeno k odpovědi. Kromě toho server vypočítá a odešle `Response Authenticator`, což je v podstatě `MD5(ACCEss-REjECt||REjECtGibbErish||ShArEdSECrEt)MD5(ACCEss-REjECt||REjECtGibbErish||ShArEdSECrEt)`, za její `Access-Reject` reakci, aby se zabránilo neoprávněné manipulaci. Útočník nezná hodnotu `ShArEdSECrEtShArEdSECrEt` a nemůže předvídat nebo ověřit hash MD5.
6. Protivník zachytí tuto odpověď a zkontroluje, zda formát paketu odpovídá predikci `ACCEss-REjECt||REjECtGibbErishACCEss-REjECt||REjECtGibbErish` vzor. Pokud ano, protivník nahradí odpověď `ACCEss-ACCEpt||ACCEptGibbErishACCEss-ACCEpt||ACCEptGibbErish` a pošle jej s neupraveným `Response Authenticator` klientovi.
7. Kvůli kolizi MD5 se odesílatel `Access-Accept` odeslaný protivníkem ověřuje pomocí `Response Authenticator`, aniž by protivník znal sdílené tajemství. Klient RADIUS se tedy domnívá, že server schválil tento požadavek na přihlášení a udělil protivníkovi přístup.

Tento popis je zjednodušený. Zejména jsme museli provést kryptografickou práci, abychom rozdělili bláboly s kolizemi MD5 mezi více správně naformátovaných **Proxy-State** atributů a abychom optimalizovali a paralelizovali útok na kolize MD5 tak, aby běžel v řádu minut namísto hodin. Pro podrobný popis si prosím přečtěte [náš dokument](#) .